

TRÍ

Ernie mačkal tlačítka a cvakal vypínači a tahal za páčky a kroutil knoflíky. Trhal sebou, houpal se, tancoval a otáčel se. Pozpěvoval si rybí popěvky a z plných plic zpíval rybí písně.

Ryby, ryby, ryby, ryby,

RYBY, RYBY, RYBY, RYBY!

Kádě plné tresek, pstruhů a štik,

ploutve hezky pryč, fik a šmik,

uvařit, upéct nebo usmažit,

šup do konzerv a nadepsat, to musí být!

Ryby, ryby, ryby, ryby,

RYBY, RYBY, RYBY, RYBY!

Pottsovy perfektní pstruzi! Sardinky splendidi!

Makabrovní makrely, kdo to všechno sní?

*Úhoři, kapři, herinky, šproty,
lepší jsi neměl, na to vsad boty!
Ryby, ryby, ryby, ryby,
RYBY, RYBY, RYBY, RYBY!
Kádě plné tresek a...*

Annie vzdychla. Kam se poděl ten hodný, milý chlap, co ho znala dřív? Poklepala ho po rameni. Nic. Dloubla ho do zad. Nic. Bacila ho a zaječela mu do ucha: „Ernie! ERNESTE!“

Konečně se k ní otočil. „Ha! Už bylo načase,“ řekl. „STANE! Kdepak jsi, chlapče?“

Annie se shýbla a nejbližší stroj vypnula. Ernie zalapal po dechu. Co to prokrindáčka dělá? Chtěl stroj zase zapnout, jenže Annie řekla: „Stana nech být, dneska má volno.“

„Volno? Kdo to řekl?“

„Já,“ opáčila Annie. „Je to nové pravidlo. Koukni, tady jsem ho napsala.“ Podala mu útržek papíru.

PRAVIDLO E. 1.
členové rodiny mají na narozeniny
ndrok na den volna.

„V loděnici jste taky měli pravidla, no ne?“ řekla Annie.

„To sice jo,“ přiznal Ernie, „ale –“

„Žádné ale,“ zarazila ho Annie. „A taky dostane deset liber jako bonus.“ Podala mu další kousek papíru.

PRAVILO E. 1a
členové rodiny dostanou
k narozeninám jako bonus 10 liber
ČLENOVÉ RODINY
K NAROZENINÁM

„Vždyť sis ty pravidla teď vymyslela!“ vykřikl Ernie. Annie pokrčila rameny. „No samozřejmě. Máš něco proti tomu?“ Podívala se Erniemu do očí.

Ernie se jí taky podíval do očí. „To teda mám!“ řekl. Podala mu další papírek.

PRAVILO E. 1b
Ať tě ani nenapadne remcat,
nebo vyhlásím STÁVKU!

„No?“ protáhla Annie.

Ernie zavrčel. Sáhl do kapsy a vytáhl desetilibrovou bankovku.

„Dej to Stanovi a řekni mu, ať si to hezky užije,“ poručila mu Annie. Pak zdvihla prst, jako by chtěla říct *Ani nezkoušej něco namítat!* „Stane!“ zavolala. „Pojď sem. Strejda ti chce něco říct.“

Stan vylezl z kredence.

„Dneska máš volno,“ oznámila mu Annie. „Že ano, drahý?“

„Jo,“ zavrčel Ernie.

„A strejda pro tebe něco má, že ano, Ernie?“

„Jo!“ zavrčel Ernie znovu. Podal chlapci desetilibrovou bankovku. „Všechno nejlepší, chlapče,“ řekl. „Hezky...“ Poškrábal se na hlavě. Co že to má říct?

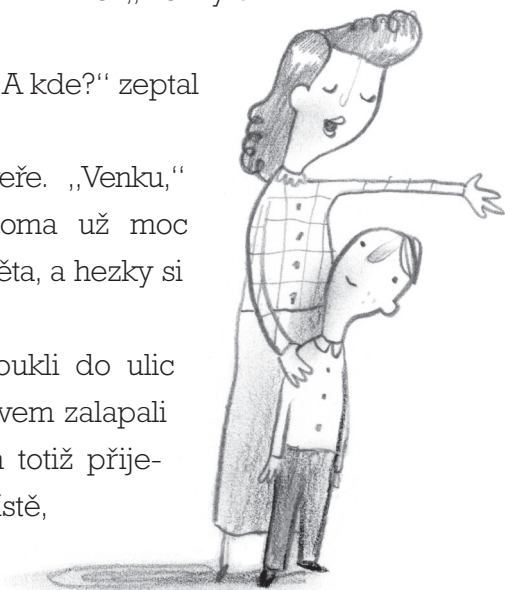
„... si to užij!“ napověděla mu Annie.

„Jo, přesně tak,“ řekl Ernie. „Hezky si to užij, synku.“

„A co si mám užít? A kde?“ zeptal se Stan.

Annie otevřela dveře. „Venku,“ řekla. „Trčíš tady doma už moc dlouho. Jdi ven, do světa, a hezky si to užij!“

Annie a Stan vykoukli do ulic a překvapením a údivem zalapali po dechu. Do města totiž přijela pouť. Přímo na místě,

kde bývala Simpsonova loděnice, teď stál lunapark. Proti sluníčku se pomalu otáčelo ruské kolo. Byl vidět špičatý vršek tobogánu. Slyšeli rachot z autodromu, kvílení hudby, dunění horské dráhy. Ve vzduchu byl cítit motorový olej a cukrová vata a párky.

„Pouť!“ vydechli oba současně. „Páni!“

Stan pevně sevřel svou desetilibrovku, dal tetě pusu, zazubil se na strejdu a vykročil do prosluněného dne svobody.

Annie vzala nákupní tašku. „Pravidlo jedna cé,“ řekla cestou ven. „Teta dostane volno, aby mohla koupit dort!“

Ernie sledoval, jak odcházejí. „Svět dočista zešilel,“ řekl si pro sebe, pak zabouchl dveře a vrátil se k práci.

